

antages at fremkalde. Bestyrelsen er nemlig selv ved en privat Vællighed fremkommen med en Udtalelse, som jeg har liggende for mig, og hvori den erklærer, at den netop ved sine Salg har taget fortrinligt Hensyn til, at de vedkommende Kjøbere vare virkelig gode Kjøbere, og deraf maa man jo slutte, at de foregaaende Salg virkelig ere fæste til saadanne fornøftige Priser, og til saadanne vederbøstige Personer, at de for disse Salg udstedte Obligationer maa anses for at være fuldkomne gode. Naar Bestyrelsen har afgivet en saadan Erklæring, maa man dog tro den, og ialfald vil den dog neppe selv gjøre Indvending derimod. Jeg mener nu, at ligeoverfor denne Foreningens Stilling er det ligefrem en uret og en Feil haade mod Interessenterne, og de øvrige Eiendomsbesiddere i de jydskke Kjøbstæder at holde Foreningen i den nedværdigende Tilstand, som det dog altid er at være under Administration, altsaa, under en tvungen Bestyrelse, og dette bliver saameget uensynligere, naar man ser, paa hvilken Maade denne Bestyrelse stiller sig ligeoverfor selve Interessenterne. Bestyrelsen har sit Sæde her i Kjøbenhavn, medens der efter Statuterne skulde være en Bestyrelse i Sylland. Den holder sine Skiftemøder her og averterer dem kun i den officielle kjøbenhavnske Tidende, idet jeg tror, at turde paastaa, at der ikke finder nogen Bekjendtgørelse Sted om disse Møder i de jydskke Aviser. Alt, hvad der afgjøres eller forebringes paa disse Skiftesamlinger, afgjøres og forebringes altsaa her i Kjøbenhavn, hvor de Gæster, der kunne antages, at møde i nogetsomhelst Omfang, er selve Kreditorerne, Eierne af Obligationerne, og hvad vil det sige: Giere af Obligationerne, naar disse kunne transporteres og kjøbes i Masse fra forskjellige Sider, hver eneste Dag, medens de til Foreningen bundne Interessenter ikke have Andet end de enkeltvise Stemmer, de kunne afgive med den Bekostning selv at reise herover. Der bliver saaledes handlet meget til Ugunst for selve Interessenterne ved den Maade, hvorpaa der endog kun i ydre Form trædes op, overfor dem; jeg skal anerkjende, at det kan have været naturligt for 10. Mar. siden at søge særligt at holde

Kreditorernes, Obligationseiernes Larv, for Die for at sikkre dem mod Indgreb i deres virkelige Ret til Kapital og Rente, saalænge Foreningen var i den farefulde Tilstand, at Kreditorerne kunde tænkes at miste Noget ved, at ensidige Dnster fra Interessenternes Side vandt Overvægt, og saa synes det mig, at naar det Tidspunkt er kommet, da man med Sandhed maa sige, at nu er der ikke Fare for, at selve Kreditorerne kunne miste Noget; saa vil det nærmest være Opgaven at søge at fyldestgjøre de Krav, der kunne stilles fra Interessenternes Side. Og hvilke ere nu disse Krav? For Exempel dette, at man for at gjøre dem raadige over deres Eiendele, idet man bragte Foreningen paa ret Kjøb, søgte at realisere hurtigere og billigere om end med større Tab. Det maatte dog være Interessenternes Sag at afgjøre det, hvis de selv vilde og kunde paatage sig de dermed forbundne yderligere Paalæg. — At saadanne vilde blive nødvendige, er forøvrigt ikke engang givet, da der jo er et rigeligt Overflud i selve Status — men noget Sigt synes saa langt fra at være Administrationens Sag at bringe frem for Interessenterne, at det tværtimod er mig bekjendt, at der har været gjort Administrationen Tilbud, eller, for at tale nøiagtigere, at der er blevet rettet til Skiftekommissionen en Forespørgsel, om den var villig til, at sælge alle de udlagte, i dens Besiddelse værende Eiendomme for en rund Sum og i hvilken. Paa denne Forespørgsel af den Vedkommende, der var støttet af saa tilstrækkelige finansielle Kræfter, at der ikke kunde være Tvivl om dette Tilbuds Alvor, blev der af Skiftekommissionen givet et Svar, som Enhver, der læser det, vil finde i høi Grad undvigende og at være af en saadan Bessaffenhed, at det paa ingen Maade kunde give Vedkommende Haab om, at komme videre frem med sin Tante. Der blev givet et saa omstændeligt, men efter sit Indhold, tilbørligt afvigende Svar paa Forespørgselen, at hele Sagen brast i sin Fødsel, paa det Forlangende, fra Kommissionens Side, at den Vedkommende skulde gjøre et Tilbud med Hensyn til det Beløb, han vilde give for Eiendommene, istedetfor at selve Kommissionen som den, der sad inde med Varer,